

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne fortsætte i det samme spor og bede ministeren om en principiel uddybning af sit synspunkt angående cigarkasser.

Jeg er enig med ministeren i, at det er sværere og sværere at forstå, hvad cigarkasser egentlig er for noget. Men jeg kan forstå, at det er noget grimt, væmmeligt og kriminelt, og at vi skal have forhøjet strafferammen for det, og jeg kan også forstå, at det er alle forskningsmæssige investeringer, der ligger uden for forskningsrådene.

Jeg vil godt spørge ministeren: Deler ministeren min undren over, at alt, hvad der ligger uden for vores i øvrigt fortræffelige forskningsrådssystem, som vi er stolte af at have sat i værk, alt, hvad man laver uden for det for at skabe en eller anden form for dynamisk effekt i samfundet, skal kriminaliseres?

Lad mig sige til sidst, at jeg har det med cigarkasser ligesom med roser, der formerer sig ved knopskydning: De har beredt mig nogle af de rigeste timer i mit liv, og i øvrigt er noget af det allerskønneste ved en cigarkasse jo, at man kan byde sine gæster af den.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at vi har forskellige modeller, der gør, at vi kan sikre en dynamisk vækst i samfundet, og det har vi også klart tilkendegivet i vores forskellige forskningslove, som er blevet vedtaget.

Når cigarkassen er blevet nævnt her i dag, går jeg ud fra, at det knytter sig til det system, vi havde tidligere, hvor vi havde en lang række mindre kasser, hvori der lå forskellige forskningsmidler. Men det synes jeg vi har afklaret med hele forskningsrådssystemet, dels Det Frie Forskningsråd, dels Det Strategiske Forskningsråd. Jeg mener, det er rimelig afklaret, og som jeg hører hr. Jesper Langballe, kan vi ikke være uenige om det.

Kl. 14.35

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Grete Holmsgaard i anden omgang.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil for det første sige, at jeg synes, det er godt, at ministeren faktisk sagde ja og godt vil forhandle. Men så er der et par ting, jeg gerne vil kommentere.

Ministeren sagde, at regeringen i sin tid, dvs. i foråret 2004, ikke kunne leve med, at de første sonderinger ikke førte til noget. Men sagen var jo, at regeringen begik den kæmpestore fodfejl, at den lige efter at have lavet nordsøforlig med Det Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne bragede ud med denne fond og sagde, at nordsøpengene skulle bruges til den – vel vidende at Det Radikale Venstre havde gjort det til et meget, meget vigtigt punkt, at de skulle bruges til nedbringelse af statsgælden. Her lavede man en super fodfejl.

Sonderingerne kom aldrig længere. Der var ingen sonderinger hos os, og der var mig bekendt ingen sonderinger hos Socialdemokratiet. Hvis regeringen ville have haft fonden til at flyve fra start med et bredt flertal, skulle den have gjort, som den plejer at gøre, når den er klogest, og ikke når den er dummet. Den skulle have henvendt sig til partierne og sagt: Vi har en vision på dette område, og lad os prøve at diskutere, om der overhovedet kan skabes en eller anden form for fælles fodslag. Men det gjorde den bare ikke.

Selvfølgelig er der nogle af os, der ikke kan nære os for at have mistanke om, at det skete bevidst, muligvis ikke i Videnskabsministeriet, men så i Statsministeriet. Jeg vil bare sige det her, for jeg bryder mig ikke om, at der hænger myter i luften.

Jeg vil for det andet godt kommentere, at ministeren påpeger, at i det arbejde, der har været – »Fokus På Fremtiden« – tror jeg det hedder – er der blevet peget på miljøteknologier og energiteknologier som nogle potentielt virkelig meget vigtige områder. Det er jeg selvfølgelig fuldstændig enig i, men det er jo ikke det, der står markant i formålsparagraffen. Det, der er helt specielt, er jo, at ideen er at skabe en fond, hvor man flytter enhver form for politisk indflydelse på de formål, pengene skal bruges til, og så er det ikke nok at sige, at der er lavet udmærkede rapporter, hvor kloge folk i øvrigt har peget på nogle områder, som er vigtige.

Min idé med bæredygtighed er ikke bare, at det kommer ind som et lille ord. Det er at have det som en sigtelinje, for hvis vi skal snakke om det, som jeg synes er noget af det allermest relevante, nemlig hvad vi skal leve af om 15 år, er det ikke nok at sige vækst. Det er også fuldstændig afgørende, at vi skaber en form for økonomisk vækst, som har den sigtelinje, at den skal være bæredygtig, for ellers afleverer vi altså